

„samtidig“ ind, som ikke staar der. Der staar: „enten selv eller med sin Fader eller med sin Farfader og Fader“, altsaa enten selv eller i Forbindelse med dem. Det er aldeles øjensynligt, at naar en Søn har baaret Navnet i 10 Aar, Faderen i 5 Aar og Farfaderen i 5 Aar, sammenlægges disse Aar og udbringe det Tidsrum, her kræves. Jeg tror, som sagt, at mit lille Ændringsforslag giver en korrekt og fuldstændig Løsning af dette Forhold, og det, som ud over dette er indbragt af den højtærede Minister, anser jeg ikke for tilraadeligt. Jeg tillader mig altsaa at tilraade, at man vedtager mit Ændringsforslag.

Justitsministeren (Alberti): Det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (R. Nielsen), vil jeg ikke kunne tiltræde, idet det forekommer mig, at det vilde føre saa vidt, at en Mand vilde kunne faa anerkendt som Slægtnavn et hvilket som helst Navn, som han havde baaret i 20 Aar. Jeg kan nemlig ikke være enig med det ærede Medlem i den Opfattelse, at i det Tilfælde en Person har tre Navne, er det ene et Fornavn, det andet et Mellemnavn og det tredie et Tilnavn. For mig staar det saaledes, at enhver Person har et Efternavn, undertiden et dobbelt, for saa vidt der er Bindestreger, og at alle de øvrige Navne, han har, ere Fornavne, hvad enten der er 1, 2 eller 17. Det er kun det Navn, hvorunder han har været kendt, og som har gaaet for hans Efternavn, enten med Rette eller Urette, i 20 Aar, dette Forslag tilsigter at give ham Ret til at optage. Jeg skal derfor fraaade dette Ændringsforslag.

Om det af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) stillede Ændringsforslag skal jeg dog gøre opmærksom paa, at hvis det blev vedtaget, vilde det paagældende Stykke af Lovforslaget komme til at lyde paa, at det paagældende Navn skulde staa aabent for den, der enten selv eller med sin Fader eller med sin Farfader og Fader i mindst 20 Aar havde været kendt under dette Navn i den paagældende Egn. Jeg forstaar ikke, at dette kan opfattes anderledes, end at han enten for sig selv eller samtidig med sin Fader eller Farfader skal have været kendt under det paagældende Navn. Imidlertid anerkender jeg gerne, at selv om jeg ikke havde denne Indvending mod det paagældende Forslag, vilde jeg alligevel fraaade det,

fordi jeg tilraader Vedtagelsen af mit Ændringsforslag.

Naar det ærede Medlem for Kalundborg udtalte, at Retsbetjentenes Oppebæring af Kopipenge ikke var en Afvigelse fra Loven af 19. Februar 1861, er det fuldkommen rigtigt. Men det har jeg heller aldrig paastaaet. Det, jeg har sagt, er kun, at Retsbetjentenes Oppebæring af Kopipenge og adskillige andre Gebyrer for deres egen Lomme viser, at det System, som det ærede Medlem paastod var Grunden til, at man fik den paagældende Lov, hvorved Retsbetjentene bleve satte paa fast Gage, ikke har været den rette Grund, og at man ikke tidligere fra Lovgivningsmagtens Side har ment, at det vilde skade Retsbetjentenes Anseelse eller Lovens Anseelse, om Gebyrerne bleve indbetalte paa det paagældende Kontor og gik i Retsbetjentenes egen Lomme.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem siger, at Modtagelsen af Kopipenge er en frivillig Sag, og at den paagældende Retsbetjent kan give Afkald derpaa, lige saavel som han kan lade være. Og jeg finder ligesom det ærede Medlem, at det vilde være urimeligt, om han for sit Vedkommende vilde give Afkald paa dem. Men jeg finder tillige, at hvis det ærede Medlem virkelig havde den Overbevisning, at Folk, fordi en Retsbetjent fik saadanne Penge, vilde være tilbøjelige til at tro, at han fik noget, der ikke tilkom ham, eller at han ikke røgtede sit Embede paa rette Maade, er det mærkeligt, at det ærede Medlem ikke straks vil give Afkald derpaa, og da det ærede Medlem ikke finder, at han bør give Afkald derpaa, hvad jeg, som sagt, finder fuldkommen rigtigt, forekommer det mig, at dette i høj Grad svækker Begrundelsen af det Standpunkt, han indtager i denne Sag, et Standpunkt, som han, hvad jeg allerede tidligere har gjort opmærksom paa, ikke gjorde gældende i Fjor, skønt han, som han siger, allerede i Fjor havde Øje derfor. Det forekommer mig underligt, at det ærede Medlem, hvis den Omstændighed, at dette Gebyr for Udfærdigelsen af Navnebeviser tilfalder Retsbetjentene, skulde have saa frygtelige Følger for Retsbetjentenes Anseelse, ikke i alt Fald gjorde Forsøg paa at faa Lovforslaget forandret paa dette Punkt. Der var intet, der i parlamentarisk Henseende kunde hindre det ærede Medlem i at stille et Ændringsforslag derom i Fjor og søge at faa dette vedtaget. Jeg kan ikke fatte, hvilken parlamentarisk Pligtfølelse der